

Köhler, förpligtats att samma qvarlåtenskap jemte ränta eller afkomst, som deraf fallit, till advokatfiskalsembetet redovisa.

Redan innan berörda utslag meddelats, hade Alma Maria Köhler i en till Eders Kongl. Maj:t ingifven ansökning af den 15 februari 1890, med förmälan att hon vore dotter till ofvan bemälda Johanna Köhler samt befunne sig i torftiga omständigheter, anhållit att få tillgodonjuta kronans rätt till danaarf efter Johanna Köhler.

Efter vederbörande myndigheters hörande har Eders Kongl. Maj:t med afseende å hvad i ärendet förekommit, föreslagit Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel, utgörande, efter afdrag af den kammaradvokatfiskalen tillkommande provision, ett tusen femhundra sjuttionio kronor 40 öre, måtte på sökanden öfverlätas.

Denna Eders Kongl. Maj:ts framställning har af Riksdagen bifallits.

Bergsmannen Per Gustaf Bergström från Gudmunstorpet å Sala stads område hade, enligt hvad i en annan jemväl den 4 december nästlidet år till Riksdagen aflåten proposition omförmålt, afidit den 22 april 1882, efterlemnande enka Johanna Christina Andersdotter, men icke några vid bouppteckningstillfället den 20 augusti 1883 kända arfvingar. Ej heller hade, efter det rådstufvurätten i Sala genom kungörelse, införd i Post- och Inrikes Tidningar för den 7 augusti 1884, förelagt Bergströms arfvingar att inom natt och år från kungörelsens dag, den 4 i samma månad och år, hos rådstufvurätten göra sina arfsanspråk gällande, sådant anspråk hos rådstufvurätten blifvit framställt.

Ehuru instrumentet öfver bouppteckningen efter Bergström utvisade brist, hade likväl, hufvudsakligen i följd af boet derefter tillfallen utdelning från Sala bergslag, tillgångarne i boet så vuxit, att vid den 18 december 1889 verkställt arfskifte af Bergströms qvarlåtenskap förefunnits en behållning af 714 kronor 49 öre, hvilken sålunda fördelats, att enkan Bergström bekommit tillhopa 392 kronor 7 öre och återstoden 322 kronor 42 öre, såsom tillhörande afidne Bergströms arfvingar, öfverlemnats till bankdirektören Axel Rydin, hvilken den 13 april 1885 af rådstufvurätten i Sala förordnats att i egenskap af god man iakttaga och vårda Bergströms okända arfvingars rätt och bästa.

På yrkande af kammaradvokatfiskalsembetet hade derefter nämnda rådstufvurätt genom utslag den 2 juni 1890, hvilket numera vunnit laga

kraft, förklarar afidne Bergströms qvarlätenskap skola såsom danaarf tillfalla kronan äfvensom förpligtat Rydin att i hans omförmälda egen- skap till kronan redovisa berörda qvarlätenskap.

Redan innan detta utslag meddelades, hade enkan Bergström i en till Eders Kongl. Maj:t ingifven skrift af den 8 mars 1890 anhållit, att Eders Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen aflåta proposition om danaarfvets efterskänkande till sökandens förmån.

Efter vederbörande myndigheters hörande har Eders Kongl. Maj:t med afseende å hvad i ärendet förekommit, föreslagit Riksdagen att medgifva, att ifrågavarande danaarfsmedel, med afdrag af den kammar- advokatfiskalen tillkommande provision, måtte på sökanden öfverlätas. Riksdagen har bifallit denna Eders Kongl. Maj:ts framställning.

I proposition af den 11 december 1891 har Eders Kongl. Maj:t, under förmålan, att målaremästaren Carl August Nilssons från Hult Sörgården i Askims församling af Göteborgs och Bohus län hustru Florentina Gustafva Stare den 10 oktober 1873 aflidit och öfverlefts af sin bemälda man, men icke efterlemnade några kända arfvingar, med- delat, att makarne i ett den 9 september 1864 upprättadt testamente förordnat, att den af dem, som den andre öfverlefsde, skulle utan intrång af den andres arfvingar under full eganderätt bekomma all den egen- dom, såväl lös som fast, som i deras bo funnes, af hvad beskaffenhet egendomen än vore; hvarjemte de personer, hvilka bevittnat samma testamente, blifvit den 29 nyss nämnda september vid rådstufvurätten i Göteborg för dödsfalls skull på ed hörde angående testamentets till- komst. Utan att hafva lagligen bevakat testamentet hade mannen Nilsson efter hustruns död öfvertagit boets samtliga tillgångar, upp- gående, enligt hvad det efter henne den 8 november 1882 upprättade bouppteckningsinstrument utvisade, till 1,325 kronor 50 öre.

Den 21 maj 1888 hade mannen Nilsson aflidit, efterlemnande, enligt hvad vid bouppteckningstillfället den 14 derpåföljande juni anteck- nades, följande arfvingar, nemligen: brodern Johan Wilhelm Nilsson som vistas i Norra Amerika, brodern David Florentin Nilsson, till yrket boktryckare och bosatt i Stockholm, samt systemen Elisabeth Nilsson, gift med trädgårdsarbetaren Otto Cederman i Göteborg.

Arfskifte efter Carl August Nilsson hade förrättats den 30 augusti 1890; och enär det inbördes testamentet mellan honom och hans hustru

icke blifvit lagligen bevakadt och sålunda förlorat sin giltighet, samt vid det förhållande, att hustrun icke efterlemnad kända arfvingar, kronan egde rätt till hälften af boets behållning såsom danaarf, blef, enligt hvad det öfver arfskiftet upprättade instrument gåfve vid handen, samma behållning, som då uppgick till 1,222 kronor 32 öre, på det sätt fördelad, att, sedan från nämnda belopp frånräknats den vid försäljning af en utaf Carl August Nilsson efter hustruns död inköpt jordlägenhet influtna köpeskillning, 250 kronor, hvilken ansågs böra tillfalla hans arfvingar, af återstoden hälften tilldelades nämnda arfvingar och den andra hälften kronan med 486 kronor 16 öre.

I en till Eders Kongl. Maj:t ingifven skrift hade nu David Florentin Nilsson samt Otto Cederman och hans hustru Elisabeth Cederman, född Nilsson, anhållit, att kronan måtte till förmån för sökandena afstå sin rätt till ifrågavarande danaarf.

Efter vederbörande myndigheters hörande har Eders Kongl. Maj:t med afseende å hvad i detta ärende förekommit och då anledning saknades för kronan att till sökandenas förmån afstå den tredjedel af ifrågavarande danaarfsmedel, som enligt arfsrätt skulle belöpt på Johan Wilhelm Nilsson, föreslagit Riksdagen att medgifva, att af nämnda danaarfsmedel måtte till förmån för hvardera af sökandena David Florentin Nilsson och Elisabeth Cederman, född Nilsson, afstås ett belopp af ett hundra nittioåtta kronor 82 öre.

Denna Eders Kongl. Maj:ts framställning är af Riksdagen bifallen.

Stockholm den 14 maj 1892.

Med undersätlig vördnad.